

Hungarian Revolution of 1848-49,

15th March

Translated by *George Szirtes*

Petőfi Sándor: Nemzeti dal

Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk, vagy szabadok?
Ez a kérdés, válasszatok! –
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Rabok voltunk mostanáig,
Kárhozottak ősapáink,
Kik szabadon éltek-haltak,
Szolgaföldben nem nyughatnak.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Sehonnai bitang ember,
Ki most, ha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongy élete,
Mint a haza becsülete.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Fényesebb a láncnál a kard,
Jobban ékesíti a kart,
És mi mégis láncot hordunk!
Ide veled, régi kardunk!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

A magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy híréhez;
Mit rákentek a századok,
Lemossuk a gyalázatot!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Hol sírjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

by Sándor Petőfi

Slaves we have been to this hour,
Our forefathers who fell from power
Fell free and lived as free men will,
On land that was their own to till,
By all the gods of Hungary
We hereby swear,
That we the yoke of slavery
No more shall wear.

Whoever now his life begrudges
Deserves his death with thieves and drudges,
For setting his own worthless hide
Above his country's need and pride.
By all the gods of Hungary
We hereby swear,
That we the yoke of slavery
No more shall wear.

On your feet now, Hungary calls you!
Now is the moment, nothing stalls you,
Shall we be slaves or men set free
That is the question, answer me!
By all the gods of Hungary
We hereby swear,
That we the yoke of slavery
No more shall wear.

Magyars, once more our name and story
Shall match our ancestors' in glory
The centuries of shame and hurt
Can now be washed away like dirt.
By all the gods of Hungary
We hereby swear,
That we the yoke of slavery
No more shall wear.

And wheresoever we may perish
Grandchildren those graves shall cherish
Singing our praises in their prayers
To thank us that our names are theirs.
By all the gods of Hungary
We hereby swear,
That we the yoke of slavery
No more shall wear.

The sword shines brighter than the fetters
It is the finery of our betters,
Of slaves and fetters we grow bored.
Leap to my side, ancestral sword.
By all the gods of Hungary
We hereby swear,
That we the yoke of slavery
No more shall wear.